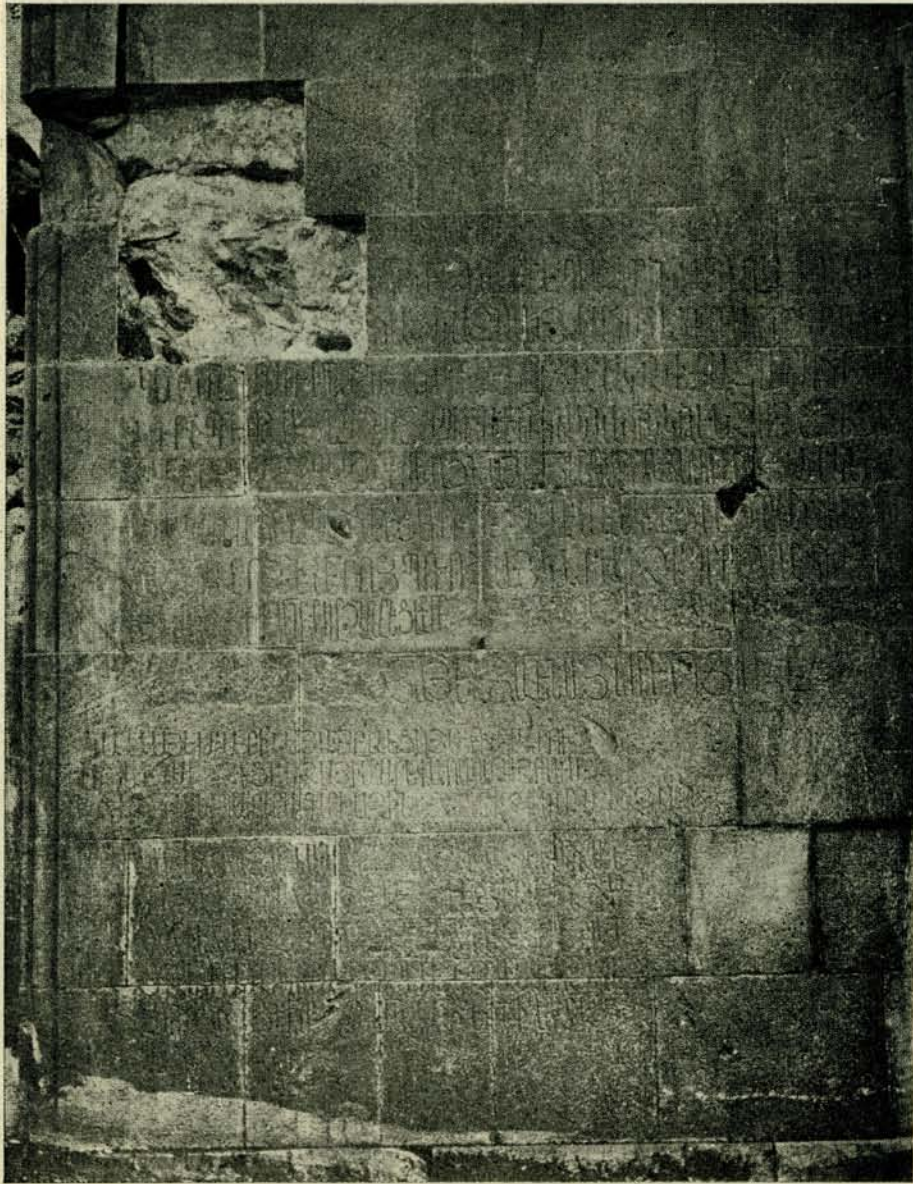

Բայց այս մի եւ նոյն տոհմից ունինք եւ ուրիշ նուիրատուներ. նախ քոյրը՝ Թաճմըլք, Սանճարի հետ, որ ամուսինը պիտի լինի, միաբանում է Ս. Ստեփանոսին և նուէր տալիս Կիււաքարի հողը Հովվենց հողով եւ հինգ ժամ ստանում. օգնել է նաեւ «Կատվհատնեալ» (Ա. 156, պատկ. 186): Այս արձանա-

տօնին, երկուսն իրեն եւ երկուսը մօրը (Ա. 157): Նոյն տոհմից՝ Խուժուրէկի եղբօր կնոջ՝ Աւագ խաթունի արձանագրութիւնն ունինք ՉԿԲ թուականից. «Եւ Աւագխաթունս ամուսին Վաղթանկա որդո խալաշահի» նուիրում է հարիւր դեկան եւ ստանում չորս օր պատարագ (Ա. 158, պատկ, 60). արձանա-

Պատկեր 185.

գրութիւնը գտնուում է Խուժուրէկի արձանագրութեան տակ եւ նոյն գրչով, որով եւ կողմնակի կերպով նրանց ժամանակակիցութիւնն ու ազգակցութիւնը հաստատուում, մանաւանդ հետեւեալ արձանագրութեամբ. Թաճմըլք «գուսար Մխիթարա, թոռն խալաշահի» մի «վեցկի» (արօր) է տալիս իւր զերեզմանատանը եւ չորս ժամ ստանում Սանգիսոյ

գրութիւնը գտնուում է արեւմտեան դրան քառանկիւնի շրջանակի ճակատին (*):

(*) Մի անթուական արձանագրութիւն ևս ընկած է զիւլում, Արղուբահման Ամիր օղլիի տան մօտ, խալաշի զուսարը խաթունի անունով, որ քառասուն դեկան է տուել (Ա. 172). Եթէ խալաշի խալաշահի կրճատ ձեւն է, սրան խուժուրէկի հօրաքոյրը պիտի համարենք: Նոյնանուն մի անձն